ÖZEL SAYI



Emek en yüce değerdir

MADEN-İŞ

Birlikten Kuvvet Doğar

DİSK GENEL SEKRETERİ İBRAHİM GÜZELCE'Yİ KAYBETTİK

İŞÇİ SINIFIMIZ BİR NEFERİNİ YİTİRDİ

Örgüt adamı, yaşam dolu, işçi sınıfı neferi DISK Genel Sekreteri İbrahim GÜZELCE, yakalandığı ağır hastalıktan kurtulamayarak, 11 Nisan 1976 sabahı saat 7.20'de aramızdan ayrıldı.

7.9.1922'de İstanbul'da doğdu. İlkokulu bitirdikten sonra Meslek Okuluna devam etti. Buradan mürettip olarak mezun oldu. Zorunlu hizmetini Urfa Belediye Matbaasında tamamladıktan sonra, stanbul'a döndü ve 1940 yılında İstanbul Basın Teknisyenleri Sendikası'nın üyesi olarak sendikal eylemlere katıldı.

1948'de İstanbul Basın Teknisyenleri Sendikası'nın Genel Sekreterliğine seçildi. 1963-1967 yılları arasında Türkiye Basın Sanayii İşçileri Sendikası (BASIN-İŞ) adını alan bu örgütün Genel Başkanlığını yaptı.

1961 yılında kurulan Türkiye İşçi Partisi'nin kurucuları arasında yer aldı. 13 Şubat 1967 tarihinde, sendikası Basın-İş adına, Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DISK) in kuruculuğunu yaptı ve DISK'in Genel Sekreterliğine seçildi. Görevleri ile ilgili olarak çeşitli uluslararası sendikal toplantı, kongre ve gezilere katıldı. Çeşitli gazete ve dergilerde sosyal-politik yazıları yayınlanmıştır.

1968 yılından itibaren Berlin'de Telgraf Gazetesinde mürettip olarak çalışan İbrahim GÜZELCE, 1971'den Mayıs 1975 tarihine kadar Alman Sendikalar Birliği (DGB) Berlin Yabancılar Bürosunda danışman olarak görev yapmıştır. 21 Mayıs 1975 tarihinde toplanan DISK V. Genel Kurulunda, DISK Genel Sekreterliğine seçilmiştir. Tüm yaşamını Türkiye işçi sınıfının bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesine adayan İbrahim GÜZELCE, evli olup, iki çocuğu vardır.

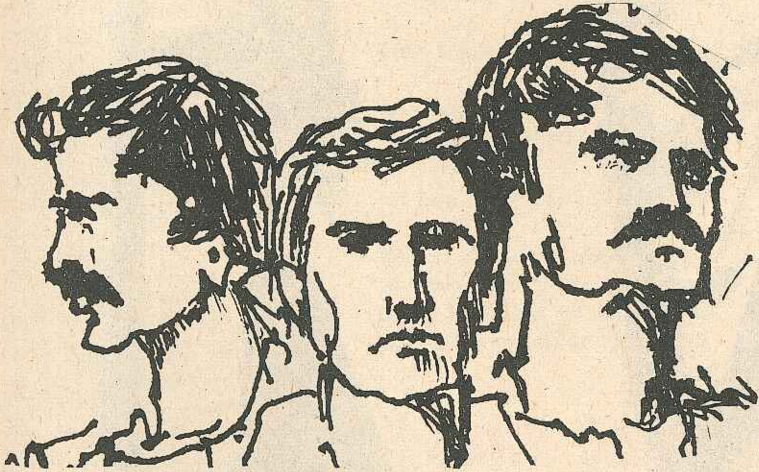
Geçmiş yaşamında olduğu gibi, V. Genel Kurulumuzda seçildiği Genel Sekreterlik görevini de başarıyla yürüten İbrahim GÜZELCE DISK'in tüm düşünsel ve pratik çalışmalarının örgütlenmesine, hayata konmasına aktif olarak katılmıştır. O'nun sağlam kişiliği, insancıl ilişkileri ve kararlı, bilinçli, örgütçü tutumu bundan sonra da tüm çabalarımıza ışık tutacaktır.

TÜRKİYE MADEN-İŞ SENDİKASI
Basın-Yayın ve Tanıtma Dairesi

CENAZE TÖRENİ PROGRAMI

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DISK) Genel Sekreteri İbrahim GÜZELCE'nin cenaze töreni programı (14 Nisan 1976 Çarşamba).

1. 14 Nisan 1976 Çarşamba günü saat 8.30'da cenaze SSK (Samatya) İstanbul Hastanesinden yöneticiler grubu tarafından alınacak, (Yöneticiler grubu, DISK Yürütme Kurulu üyeleri ile üye sendikaların Genel Başkanlarından teşekkül edecektir.)
2. Saat 9.00'dan saat 12.00'ye kadar DISK'in Merter Sitesindeki Binasında cenaze katafalkta kalacak ve saygı duruşu yapılacaktır. Saygı duruşuna, DISK ve üye sendikaların yönetim kurulu üyeleri ile işyerlerindeki sendika baştemsilcileri, ve sendika temsilcileri katılacaktır. Bu programa dileyen herkes katılabilir.
3. Saat 12.00'de cenaze Beyazıt Camiine cenaze arabası ile götürülecektir.
4. Tüm işçiler ve törene katılmak isteyenler saat 12.00'den itibaren Beyazıt Camiinde toplanacaktır.
5. Öğle namazından sonra cenaze elde taşınarak Lâleli'de cenaze arabasına konacaktır.
6. Kortej Beyazıt, Lâleli, Aksaray, Vatan Caddesi güzergâhı üzerinden Topkapı mezarlığına ulaşacaktır.
7. Mezarlıkta dinî tören ve gömme işlemi bittikten sonra, DISK Genel Başkanı tarafından bir konuşma yapılacaktır.
8. Kortejde yürüyüş sırası şöyledir:
   a) En önde çelenkler,
   b) Güzelce'nin portresi,
   c) Cenaze arabası,
   d) Yakın akrabaları,
   e) DISK yöneticileri,
   f) Üye sendikaların yöneticileri,
   g) Diğer kuruluşlar yöneticileri ile protokol,
   h) İşçiler, işyerleri veya sendikalar olarak ayrı gruplar halinde,
   i) Diğer kuruluşlardan katılanlar,
   j) Halktan katılanlar,
   k) Bu gruplar arasında 10'ar metre mesafe olacaktır.
9. Sendika veya işyeri gruplarını belirleyen pankartlar dışında, bu programın hiçbir yerinde flama, döviz, pankart gibi şeyler kullanılmayacak, slogan söylenmeyecek ve sessizlik içinde yürünecektir.
10. Çelenkler Beyazıt Camiine gönderilecektir.





MADEN-İŞ GAZETESİ
DISK'e bağlı Türkiye Maden-İş Sendikası adına,
Sahibi: KEMAL TÜRKLER
Yazı İşleri Müdürü: KUDRET YILDIRIM
Yazışma ve Yönetim Yeri: Merter Sitesi Sendikalar Binası No: 10 Kat: 4 Aksaray - İSTANBUL Tel: 25 01 33
Genel Merkez: Barbaros Bulvarı No: 58 Beşiktaş-İSTANBUL
TEL: 48 50 74 - 48 50 75 - 48 50 76
Fotoğraflar: ŞAKİR BIYIKLI
Film ve Montaj: Modern Röprodüksiyon
Son baskı tarihi :13

bu düzen toplumsal ilerlemeye karşıdır

İçinde yaşadığımız kapitalist düzen bir sıkıntı düzenidir. Geçim sıkıntısı, sosyal güvenlik sıkıntısı, yol sıkıntısı, su sıkıntısı, elektrik sıkıntısı, eğitim sıkıntısı, demokrasi sıkıntısı, özgürlük sıkıntısı... Bu genel sıkıntı, ülkenin çoğunluğu olan çalışan halkı kapsıyor.

Ama sıkıntısız olanlar da var. Bunlar bir avuçluk işveren sınıfı. Gözlerinin tek gördüğü şey: Kâr, daha çok kâr. Üretim araçlarının özel mülkiyetini elinde bulunduran azınlık sınıf, milyonlarca işçiyi, emekçiyi sömürerek kendi bencil ilerlemisini sağlıyor. Kapitalist sınıf zenginleştikçe, «ulusal gelir artıyor, kalkınıyoruz» diye çığırışıp duruyor. Oysa kalkınan, kendilerinden başkası değil. Toplumun çoğunluğu yerinde bile saymıyor. Sermaye sınıfı katmerleşirken, işçi sınıfı ve emekçiler durmadan yoksullaşıyorlar.

Toplumun bir bütün halinde ilerlemesini engelleyen kapitalist sınıftır. Toplumun bir bütün olarak, uyumlu biçimde gelişmesi ne demektir?

Toplumsal ilerleme, her şeyden önce toplumu meydana getiren insanların gereksinimlerinin (ihtiyaçlarının) karşılanması demektir. İnsanların insanca bir yaşam kazanması, tüm yeteneklerini geliştirmesi demektir. Çalışmanın, yararlı ve gerekli bir eylem olarak zevkli bir olaya dönüşmesi demektir. Toplumsal ilerleme bolluk toplumuna giden yoldur.

Toplumsal ilerlemenin ilk ve en önemli koşulu, üretimin bir avuç vurguncunun aşırı kâr hırsı için değil, toplumun tüm maddesel gereksinimlerinin karşılanması amacıyla yapılmasıdır. **Toplumsal ilerleme, toplumdaki üretim güçlerinin (çalışma nesneleri, hammadde, fabrika, makina, araç ve bunları üretimde işleyen insanın) sürekli ve uyumlu bir biçimde gelişmesini gerektirir. Üretim güçleri arasındaki üretim araçlarının gelişimine tanık oluyoruz. Ancak bu teknolojik gelişimden yararlanan sadece kapitalist sınıf oluyor. İşveren, yeni, modern makinaları** toplum hizmetinde **daha ucuz ve daha fazla üretim yapmak için değil, daha fazla kâr elde etmek için kullanıyor. Üretim güçlerinin en önemli unsuru olan işçinin gelişmesi ise hak getire. En ufak bir ücret artışı için bile işçi sınıfının büyük mücadele vermesi gerekiyor. Çalışma süresinin uzunluğu, fazla mesai işçilere boş zaman bırakmıyor. Ülkemizde ortalama ölüm yaşı 60'ı aşmıyor.**

Toplumsal ilerlemeye ayakbağı olan, milyonlarca emekçinin yarattığı değerlere el koyan kapitalist sınıf ve bu sömürü düzeninin sürmesine çalışan gerici iktidarlardır. **O halde toplumsal ilerlemenin gerçekleştirilmesi, işçi sınıfı ve emekçilerin iktidar olmasına bağlıdır. Sömürünün ortadan kaldırılmasına, toplumda üretimin plânlı ve uyumlu bir biçimde toplumsal gereksinim lere ve çıkarlara göre yapılmasına bağlıdır.**

Başka bir deyişle toplumsal ilerleme mücadelesi ile sosyalizm mücadelesi bir bütündür.

> Onlar ümidin düşmanıdır,
> sevgilim
> akar suyun
> Meyve çağında ağacın,
> Serpilip gelişen hayatın düşmanı
> Çünkü ölüm vurdu damgasını
> alınlarına
> - çürüyen diş, dökülen et -
> Bir daha dönmemek üzere yıkılıp
> gidecekler
> Ve elbette ki sevgilim, elbet
> dolaşacaktır elini kolunu sallaya
> sallaya,
> dolaşacaktır en şanlı
> elbisesiyle: işçi tulumuyla
> bu güzelim memlekette:
> HÜRRİYET

güncel görev: demokratik istemlerimizi yaygınlaştırmak

Ülkemizde demokratik sınıf ve kitle sendikalarının mücadelesi gittikçe gelişiyor. Emekçilerin sendikal birliği DİSK çatısı altında, sınıf mücadelesi temelinde gerçekleşiyor.

DİSK sendikaları, devrimci sendikacılık anlayışından kaynaklanan sömürüyü sınırlandırma ve sömürüyü ortadan kaldırma kavgasını başarıyla sürdürüyorlar. Sömürüyü sınırlandırma yolunda (ekonomik mücadelede) örnek toplu sözleşmeler yapıyorlar. İşçilerin daha iyi yaşam ve çalışma koşulları elde etmesi, satın-alma gücünü yükseltmek için ücret artışı ve diğer toplumsal hak istemlerini (taleplerini) kararlılıkla savunuyorlar.

Devrimci sendikalar, işçi sınıfının ekonomik ve demokratik istemlerini daima bir bütünlük içinde kavrarlar. Ekonomik mücadelede sağlanan başarılar daha geniş kitleleri sınıf mücadelesine katılmaya çeker. Hareketin yığınsallaşması, demokratik kazanımların genişletilmesi kavgasını güçlendirir. Elde edilen yeni demokratik haklar hem daha iyi bir ekonomik mücadele ortamı sağlar, hem de emekçilerin kesin kurtuluşu için verilen mücadeleye daha geniş olanaklar getirir. Sömürüyü toptan ortadan kaldırma savaşımı yol alır.

Sınıf mücadelesinin içinde bulunduğumuz bugünkü aşamasında, her zaman geçerli olan genellikle daha çok ücret, daha az çalışma süresi olarak belirttiğimiz ekonomik istemlerimizin yanında demokratik istemlerimiz büyük ağırlık kazanmaktadır.

Demokratik istemlerimizin listesi oldukça kabarıktır: İş Yasasının demokratikleştirilmesi, 13 ve 17. maddelerin iptali, grev kısıtlamalarının ve lokavtın kaldırılması, Genel Grev hakkının tanınması, Referandum'un yasalaştırılması, tüm çalışanlara sendikalaşma işçi-memur, işçi-tarım işçisi ayırımlarınnn kaldırılması, S.S.K.'nın demokratikleştirilmesi, 141 ve 142 ve tüm anti-demokratik yasaların iptali......

Demokratik istemlerimizi nasıl elde edebiliriz?

Halkımızın sık sık kullandığı bir deyiş vardır: Hak verilmez, alınır. İçinde yaşadığımız kapitalist sömürü düzenin de, iktidarda egemen olan sermaye sınıfının siyasal temsilcileridir. Sermaye yanlısı hükümetlerin hiç biri, işçi sınıfının hak ve özgürlüklerini genişletmez. Tersine, sürekli kısıtlamaya çalışır. Ancak, **ülkenin ezici çoğunluğunu meydana getiren emekçi sınıflar demokratik istemlerini, kararlı bir birlik içinde bilinçlice savunurlarsa, yeni haklar koparabilirler.**

Her şeyden önce, işçi sınıfı ve emekçiler demokratik istemlerimizi tam anlamıyla benimsemelidirler. Demokratik istemler hiç bir zaman kâğıt üstünde soyut slogan olarak kalmamalıdır. Demokratik istemlerimizin, emekçilerin elle tutulur somut çıkarlarıyla ne kadar bağlı olduğunu görmeliyiz ve göstermeliyiz.

Bugün ağır basan görev budur. Demokratik istemlerimizi benimsetme ve yaygınlaştırma çalışmasıdır. Bu yolda, bilinçli DİSK işçilerine büyük iş düşmektedir. Demokratik istemlerimizi açıklamalı, çevremizde yoğun bir tartışma ortamı yaratmalıyız. Sendikalı sendikasız işçilere kadar uzanmalı, Türk-İş tabanındaki emekçileri de unutmamalıyız.

Demokratik istemlerimizi yaygınlaştırabilidiğimiz ölçüde, bu istemlerimizi koparmak için daha geniş ve etkili eylemlere girişebiliriz. Demokratik istemlerimizi elde etmenin yolu, demokratik istemlerimiz etrafında işçi sınıfının birliğinden geçer.

teknik elemanların sendikalaşma sorunu

TÜTED (Tüm Teknik Elemanlar Derneği) İstanbul Şubesi «Özel kesimde çalışan teknik elemanların sendikal haklarını kullanmaları» konulu bir panel düzenledi. TÜTED İstanbul Şubesi Başkanı Kemal Daysal'ın yönettiği panel'e konuşmacı olarak, Sosyal-İş Sendikası eğitim sekreteri İlhan Akalın, Sendikamız hukuk danışmanlarından Rasim Öz ve Genel Sekreterimiz Mehmet Ertürk katıldılar.

Mehmet ERTÜRK soruları özetle şöyle yanıtladı:

ÜLKEMİZDEKİ DURUM:

Ülkemiz Türkiye, çağımızın bilimsel ve teknik gelişmelerinden nasibini yeterince alamıyan, bilimsel ve teknolojik gelişme düzeni çok düşük geri kalmış kapitalist ülkeler arasındadır. Bu durum teknik elemanların sendikalaşması sorunu açısından da özellikler getirmektedir.

İşçilerin ekonomik mücadelelerinin gelişimi ve ağırlık kazanması, grev ve toplu sözleşme haklarının alındığı 1963'lerden sonra olmuştur. 1963'lerden önce işçi sınıfı aşağılanan, horlanan, hiçbir sosyal güvencesi olmadan korkunç bir sömürü çarkı içersinde çalıştırılan toplumun en yoksul kesimi idi. Oysa çalışanların diğer kesimi olan memurlar, Osmanlı toplum yapısının bir geleneği olarak da (Osmanlının memura dayalı devlet yapısı) işçilerle oranla geniş ayrıcalıklara sahiptiler. Bu denge 1963 ten sonra sürekli ve ivmeli olarak işçiler lehine değişmiştir. Değişmektedir.

İşçi sınıfının bu kararlı ve bilinçli mücadelesi gittikçe yoksulluk içersine itilen memurların sendikal mücadele bilincinin gelişmesini sağlamıştır. Önemli bir bölümü kamu kesiminde çalışan teknik elemanlar 1970 den önce memur olmayan özel bir statüde çalışırlardı. 4/10195 sayılı kararaname koşullarına göre istihdam edilen teknik elemanların belirgin ekonomik avantajları vardı. Bunu, teknik eleman örgütleri yayın organlarından öğrenmekteyiz. 1970 yılından sonra teknik elemanlarında personel yasası kapsamına alınması bu ekonomik olanaklardan onları yoksun bırakmıştır. Bunun sonucu olarak teknik elemanlar ekonomik sorunlarına çözüm bulmak için sendikal talepler ileri sürmeye başlamıştır. İlk olarak kamu kesimi içersinde çalışan teknik elemanlardan gelen bu istek, artık günümüzde özel kesimde çalışan çok sayıda teknik elemanıda kuçaklamaya başlamıştır. Bu oldukça sevindirici bir gelişmedir. İşçi temsilcileri olarak bu gelişmeyi somut olarak görmekteyiz. Teknik elemanlarımızın 1970 lerden önce gerek işçi-amir ilişkilerindeki olumsuz tavırları, gerekse işçi-işveren ilişkilerindeki işveren yanlısı tarafçılığı işçi sınıfı hareketine önemli zararlar getirici nitelikteydi. Günümüzde ise henüz kütlesel olarak olmasa bile tek tek unsurlar olarak çok sayıda teknik elemanın işçiden yana tavır aldıkları görülmektedir. Sungurlar'da, Samsun Bakır tesislerinde, Bandırma Sülfirik asit fabrikasında son olarak özellikle Seydişehir'de bunun somut örneklerini gördük. Teknik elemanları işçilerle birlikte ortak mücadeleye zorlayan kuşkusuz, onları objektif olarak kendini göstermeye başlayan sorunlarıdır. Yakın gelecekte çok geniş teknik eleman kütlesi bu sorunların ancak işçilerle birlikte girişecekleri sendikal mücadeleyle çözüleceğinin bilincine varacaklardır.

İşçiler olarak teknik elemanların gözleyebildiğimiz sorunları şunlar olmalıdır.

— Sizlerinde yayın organlarınızda belirttiğiniz gibi giderek artan açık işsizlik.

— Teknik elemanların yaygın işsizliğine ve örgütsüzlüğüne bağlı olarak giderek kötüleşen ekonomik durumları.

— Teknik elemanların yukardaki iki nedene bağlı olarak ve üretimle eğitim arasındaki kopukluktan kaynaklanan mesleki tatminsizliği, yada gizli işsizliği.

— Teknik elemanların artan ölçüde işletmelerin üretiminde söz ve karar sahibi olamamaları -Mesleğine ve emeğine yabancılaşması.

Teknik elemanların bizim gözleyemediğimiz çok değişik sorunlarının daha olabileceğine inanıyoruz.

Bu sorunların işçilerle birlikte girişecekleri ortak davranışlar, örgütlü mücadeleyle çözümlenebileceğini tekrar belirtmek isteriz.

Teknik elemanların sendikalar içersinde örgütlenmesini zorlaştıran nedenler de vardır. Bunların belirtilmesinde de yarar görürüz.

— Devletin ve işverenin yoğun yasal ve maddi baskısı.

— İşverenlerin, teknik elemanları, diğer ücretlilerden ayırmak üzere sadık elemanları bireysel olarak ödünlendirme çabaları.

— İşverenlerin, kendisini gizleyerek, işçinin karşısına yönetici olarak gösterdiği teknik elemanları çıkarması.

— Türkiye'deki işçi sınıfı sendikal hareketinin, yasal ve yasa dışı baskılarla genel olarak grev toplu sözleşme düzeni talepler ve program açısından istenilen boyutlara ulaşmamış olması.

Bütün bu olumsuz yanların teknik elemanların kararlı davranışları ve işçi sınıfıyla kurulacak ortak örgütlü bağlarla önleneceğine inanmaktayız.

GELECEK SAYIDA

TEKNİK ELEMANLARIN İŞÇİ SENDİKALARI İÇİNDE ÖRGÜTLEMESİNİN İŞÇİ SINIFI HAREKETİNE KATKILARI

TÜRKİYE'DE KİTLESEL 1 MAYISLAR

Türkiye'de 1 Mayıs «İşçi bayramı» olarak 1910 yıllarından itibaren kutlanmaya başlanmıştır. Ancak, bunlar sınırlı bir çevrenin dışına taşarak, kitlelere ulaşmamıştır. İlk kitlesel 1 Mayıs gösterileri ulusal kurtuluş savaşı yıllarında gerçekleşmiştir. Bu yüzden, emperyalist işgal ordularına karşı bir mücadele günü olarak kutlanmıştır. İşgal altındaki kentlerde, 1 Mayıs'larda, çoğunluğu yabancılara ait olan işyerlerinde üretim durdurulmuş, yürüyüşler düzenlenmiştir. Greve giden binlerce işçi, «sekiz saatlik iş günü», «serbest sendika ve grev hakkı», «yabancı şirketlere el konulması» gibi istemlerde bulunuyordu. B uyüzden, 1 Mayıs'lar, kapitalist sömürü ve anti-demokratik baskıya karşı sınıf mücadelesinin bir parçası olarak kutlanıyordu.

TÜRKİYE'DE İLK KİTLESEL 1 MAYIS'LAR

1 Mayıs 1921, İstanbul emperyalist orduların işgali altındadır. Padişah hükümeti, işgal kuvvetlerinin iç işleri bakanlığını yapmaktı ve ulusal kurtuluş hareketini ezmeye çalışmaktadır. 1 Mayıs 1921 günü, binlerce işçi Saraçhanebaşında toplandı. Hürriyet-i Ebediye tepesine dek süren yürüyüş, emperyalist saldırganlara ve işbirlikçilerine karşı büyük bir gösteri oldu. Hürriyet-i Ebediye tepesinde yapılan toplantıda işçi önderleri, işçi sınıfının ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşının en kararlı gücü olduğunu belirten konuşmalar yaptılar. Gösteride Türkiye işçi sınıfının dünya işçileriyle olan dayanışması dile getirildi.

1 Mayıs 1922: Emperyalist Fransız donanması Mersin limanına demir attı. 1 Mayıs günü, düşman işgaline karşı bir isyan bayrağını örgütlü işçiler, sosyalistler kaldırdı. Binlerce Mersin emekçisi: «Yaşasın 1 Mayıs! Kahrolsun emperyalizm! Kahrolsun emperyalistlerin uşağı İstanbul hükümeti» sloganlarını haykırdı.

1 Mayıs 1923: İstanbul tütün reji işçileri greve gittiler. Adapazarı imalâtı Harbiye işçileri 1 Mayıs gösterisi düzenlediler. Ankara mürettipleri, fırıncılar, İstanbul tramvay, telefon, tünel, gazhane işçileri büyük kitleler halinde 1 Mayıs'ı kutladılar.

1 Mayıs 1924: Ankara'da, aralarında askeri fabrika ve dekovil işçilerinin de bulunduğu kalabalık bir emekçi topluluğu, ellerinde «8 saat iş» hafta tatili», «1 Mayıs işçi bayramı» gibi pankartlarla Cebeci'den yürüyüşe geçtiler. Demokratik tüm hakların tanınmasını isteyen kitleler Meclis'in önünden geçtiler.

Dünya işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs, son olarak kitlesel bir şekilde 1925 yılında kutlandı.

Türkiye burjuvazisi, işçi sınıfımızın dünya işçileriyle olan kopmaz bağını simgeleyen 1 Mayıs'ın her yıl sermayenin egemenliğine karşı kitlesel gösterilere dönüşmesinden korktu. «Ulusal kurtuluşun toplumsal kurtuluşla birleşmesini, demokrasinin yerleşmesini engellemek üzere elindeki tüm baskı araçlarını kullandı. **Her yönüyle uluslararası bir özü olan 1 Mayıs işçi dayanışma gününü 1925 yılında «Bahar ve Çiçek Bayramı» olarak ilân etti.** Sermaye sınıfları, işçi sınıfı ve emekçi halkın sınıfsal ve siyasal uyanışını engellemek ve saptırmak için bir yandan baskı uygulanmış, aynı anda da bu baskıyı meşrulaştırmak için yasalar çıkarmıştır. Takrir-i Sükun yasası, 141 ve 142 nci maddeler, sınıf esasına göre örgütlenme yasağı ve daha niceleri bu yasalara örnektir. Fakat, işçi sınıfımız bu zor ve ağır koşullar altında mücadelesini sürdürmüş, olumlu ve olumsuz deneylerden yararlanarak güçlenmiş ve 1967 yılında sendikal örgütü DİSK'i kurmuştur. **«Sıkıyönetimsiz sıkıyönetim» e rağmen, siyasal güçler dengesi hızla demokrasi ve özgürlük güçlerinden yana değişmektedir. Tekelci burjuvazi ve MC iktidarı, faşizme zemin hazırlasa da, geriliyor. İşte böyle bir ortamda, Türkiye işçi sınıfı 1976'nın 1 Mayıs'ını kitlesel gösterilerle büyük bir coşku ve heyecanla kutlamaya hazırlanmaktadır.**

TOPRAK
EKMEK
ÖZGÜRLÜK

YURTSEVER KÖYLÜLER BARIŞTAN YANADIR

Başta işçi sınıfı olmak üzere bütün emekçiler yeryüzünde emperyalizmin karşısında gittikçe güçleniyorlar. Büyük kapitalistlere, silâh tekellerine kâr sağlamaya yarayan savaşlar yerlerini barışa bırakmak zorunda kalıyor. İşçi sınıfının uzun yıllardan beri dünyada barışı sağlamak için yürüttüğü mücadele elle tutulur, gözle görülür ürünlerini vermeğe başladı. Atom silâhlarının kullanılmasını kısıtlayan anlaşmalardan sonra, en son olarak Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı toplandı. Bu konferansın sonunda yayımlanan Helsinki Belgeleri bütün Avrupa devletleri tarafından imzalandı. Böylece Avrupa'da savaş tehlikesi iyice azaltıldı, bütün yeryüzünde barışın sağlanması yolunda büyük bir adım atıldı. Bu adımın atılmasında, işçi sınıfının yanı sıra bütün emekçi köylülerin de payı oldu.

Ülkemizde köylüler yoksulluk içindedir, işsizlik, ağaların ve kapitalist tekellerin sömürüsü canlarına tak demiştir. Kapitalist tekellerin iktidarının güttüğü savaştan ve silâhlanmadan yana, çağdışı politika köylünün bu duruma düşmesinde büyük rol oynamaktadır. Bugün devlet bütçesinin hemen hemen yarısı askeri harcamalara ayrılmıştır. Oysa bu parayla köylere okul, hastahane, sağlık ocağı yapılabilir, yol, su, elektrik getirilebilir. Tarım istasyonları kurulabilir, toprağını daha verimli bir şekilde işlemesi için köylüye götürülen hizmetler arttırılabilir, bir kısmı ücretsiz hale getirilebilir. Yine bu paralarla, topraksızlık, yoksulluk yüzünden gurbete çıkan, orada da işsiz kalan milyonlarca köylüye çalışma alanları açılabilir, çok sayıda fabrika kurulabilir.

Yüzyıllardan beri ülkemizde savaşların yükünün büyü kısmı köylünün omuzuna vurulmuştur. Cepheye yollanan hep köylü olmuştur. Buna karşılık köylü savaştan dönüşünde toprağın elinden alındığını görmüş, savaş zamanlarında ağır vargiler ödemek zorunda bırakılmıştır. Bütün bunlar hep «yurtseverlik» adına yapılmıştır. Köylü gerçekten yurtseverdir. Ama onun yurtseverliği yabancı sermayenin ülkeyi sömürmesine karşı bir yurtseverliktir. Onun yurtseverliği NATO'nun, CENTO'nun ve Amerikan üslerinin ülkeden atılmasını, Türkiye topraklarının yabancı kapitalistlere parayla kiralanmamasını isteyen bir yurtseverliktir. Köylünün yurtseverliği, üzerinde insanca yaşayabileceği toprakları ve bu topraklar üzerinde barışı korumayı amaçlayan bir yurtseverliktir.

İşte bunun için, yurtsever köylü de, tıpkı işçi sınıfı gibi, yeryüzünde barışın güçlenmesinden yanadır. Barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme mücadelesinde köylünün yeri işçi sınıfının yanıdır.

1 MAYIS DÜNYA İŞÇİLERİNİN BİRLİK, MÜCADELE, DAYANIŞMA GÜNÜ

DİSK, 1 MAYIS İşçi Bayramı ile ilgili olarak «1 Mayıs, Dünya işçilerinin birlik, mücadele ve dayanışma günü» adlı bir broşür hazırlamıştır.

DİSK Basın-Yayın ve Tanıtma Dairesince hazırlanan ve önsözü İbrahim GÜZELCE tarafından yazılan bu broşürün içinde:

1) 1 Mayıs'ın Doğuşu, 2) Dünyada 1 Mayıs'lar, 3) Türkiye'de 1 Mayıs'lar, 4) 1976 Türkiye'sinde 1 Mayıs, 5) 1 Mayıs 1976'da DİSK'in Ekonomik ve Demokratik istemleri, 6) Dünya Sendikal hareketinin istemleri ile bazı belgeler resimli olarak sergilenmektedir.

1 MAYIS

Şükrü ALKAN
Çelik San. Derince

İsyanların beşiğinde doğdu
Mukaddes günümüz
Yanan bir meşale oldu cihanda
1 Mayıs
Tarihte yazıldı bu kavga
Ölümsüz
Bu bir gündür ki geldi savaşla
Amansız
Bahar yeliyle uyandı
Beş kıtada sefiller
Dayadı göğsünü hep birden
Süngüye Proleter
Yücel dalgalan sen enginlerde
1 Mayıs
Yaşıyor, yaşayacaksın sen ölümsüz
Senin kavganla yaşıyor tüm işçiler
Silinmez hafızalardan bu
Mukaddes günümüz

DİSK'İN SESİ

He heyde hey DİSK'in sesi bu
He heyde hey hey Susmaz
kimse.
He heyde hey Feriştah olsan
He heyde hey hey Korkmaz
kimse.
He heyde hey Birer birersek
He heyde hey hey Kalmaz
kimse.
He heyde hey Yaşarsa örgüt
He heyde hey hey Çökmez
kimse.
He heyde hey İş ekmek eyler
He heyde hey hey Doymaz
kimse.
He heyde hey Grev mi yaptık
He heyde hey hey Dönmez
kimse.
He heyde hey Yazım benimdir.
He heyde hey hey Yazmaz
kimse.
He heyde hey Güneş yolumdur
He heyde hey hey Durmaz
kimse.
He heyde hey Vurdun yokettin
He heyde hey hey Bitmez
kimse.

Fazıl Hüsnü DAĞLARCA

DİSK MARŞI

Umudu gerçek kılan işçiyiz,
Ekmek ve bilgi üreten biziz;
Bizimdir tarihi çeviren çark,
Ve yaşam denilen engin deniz
Yaşa DİSK, yaşa devrimci işçi
Yeni bir dünya için ileri
Herşeyi yeniden kurmak için
Zincirleri son kez kırmak için,
Birleş işçi arkadaş, kenetlen;
Acılar, gözyaşları hep dinsin.
Yaşa DİSK, yaşa devrimci işçi
Yeni bir dünya için ileri
Sömürüye, zulme vermeyiz yer,
Bizimdir gelecek güzel günler
Özgür yaşam, barışçı bir dünya,
Uğrunda savaşılmaya değer.
Yaşa DİSK, yaşa devrimci işçi
Yeni bir dünya için ileri

Söz : Kemal BURKAY
Beste : Cenan AKIN

İŞÇİ ARKADAŞ BU GAZETEYİ OKU. OKUT. KÖYÜNE GÖNDER.



1 MAYIS

DÜNYA İŞÇİ SINIFININ ve EMEKÇİLERİNİN

BİRLİK, MÜCADELE ve DAYANIŞMA GÜNÜ

MADEN-İŞ Gazetesinin 1 MAYIS Armağanıdır

SİLAHTARAĞA BÖLGE KONSEYİ YAPILDI

Silahtarağa-İST. 14. Bölge Temsilcilik Konseyi 11 Nisan 1976 pazar günü Hülya Düğün Salonunda yapıldı. Yapılan seçimler sonunda Bölge Temsilciliğinde şimdiye dek vekâleten görev yapan RABAK işyeri Baştemsilcisi Celâl ALÇINKAYA, Bölge Temsilciliğine getirildi.

Divan Başkanlığına sendikamız Genel Sekreteri Mehmet ERTÜRK, Divan Başkan Vekilliğine Topkapı-İST. 1. Bölge Temsilcimiz Murat TOKMAK, Katipliklere PHILIPS işyeri Baştemsilcisi Dündar DURGUN ile TÜRK DEMİR DÖKÜM işyerinden Remzi AYDIN'ın getirildiği konseyin açış konuşmasını yapan Celâl ALÇINKAYA, özellikle kendi işkolumuzda büyük bir sanayi yöresi olan Silahtarağa'da sürdürülen yoğun örgütlenme çalışmalarına değinmiş ve kısa sürede bu bölgede hiçbir sarı sendikanın faaliyet gösteremez duruma gelecekleri-ni belirtmiştir.

Konuşmasında DİSK'in gün geçtikçe daha çok güçlendiğine değinen ALÇINKAYA şöyle devam etmiştir:

«DİSK, Dünya işçi sınıfı hareketinin bir parçasıdır. İşçi sınıfı üzerinde oynanmak istenen faşist baskılara, terörlere karşı amansız bir mücadele veren DİSK Türkiye işçi sınıfının tek sendikal örgütüdür.

Şimdiye kadar oynanan oyunlara, işçi sınıfının birliğini bozmaya yönelmiş ters akımlara karşı dur deme zamanı geldiğini anlatan Türkiye işçi sınıfı DİSK'in çatısı altında mücadelelerine her geçen gün biraz daha hız kazandırmaktadır». ALÇINKAYA konuşmasının son bölümünde işçi sınıfının birliğini kimsenin bozamıyacağını ve mücadelenin zaferle sonuçlanacağını belirtmiştir.

ALÇINKAYA'dan sonra söz alan Genel Başkan Vekili ve Örgütlenme Dairesi Başkanı Hakkı ÖZTÜRK özetle şunları söylemiştir.

«Ülkemizde de ilk defa DİSK tarafından kutlanacak olan 1 Mayıs işçi bayramı toplumsal ilerleme uğraşına yapılmış şerefli katkılardandır.

İşbirlikçi sermayenin uzantısı olan bu günkü halk düşmanı iktidar, Kontro-Gerilla kafasıyla ülkeyi kan pahasına, ölüm pahasına ısrarla yönetmek istemektedir.

Son günlerde sermaye sınıfı sendikamıza karşı bir başka mücadele biçimini uygulamaktadır. Toplu sözleşmelerle ücret isteklerimize karşı, işverenler fabrikaları kapatmaktadırlar. Her türlü baskı ve faşist uygulamalara rağmen bu kazanımlara el sürdürmeyeceğiz. Örgütümüzün bütünlüğünü kıskançlıkla koruyacağız.

Yolumuz çetin ve zordur, ama sonuç aydınlıktır.»

H. ÖZTÜRK'ten sonra sırayla söz alan Genel Başkan yardımcımız Fehmi IŞIKLAR ve CHP İstanbul Milletvekillerinden Metin TÜZÜN, Hasan Basri AKGİRAY, Vahit ÇALIN, MC iktidarının faşizan baskılarla işçi sınıfını her geçen gün zor şartlar altında yaşamaya mecbur bıraktığına değinmişlerdir.

Daha sonra söz alan Genel Başkan Vekilimiz ve Toplu Sözleşme Dairesi Başkanı Hüseyin EKİNCİ özetle konuşmasında: İşçilerin zor geçim şartları altında insanca yaşayabilmek için binbir güçlükle toplu sözleşmelerle elde ettikleri hakları egemen güçler engellemek istemektedirler. Fakat işçi sınıfı her geçen gün güçlenmektedir, bu faşist baskılar artık sökmeyecektir» diye sözlerini bitirmiştir.

Hüseyin EKİNCİ'den sonra söz alan Eğitim Dairesi Müdürü Süleyman ÜSTÜN işçi sınıfının birliğinin sağlanması için işçilerin bilinçlenmesine ve bununda ancak eğitimle olacağına değinmiştir.

Daha sonra 16. Bölge Temsilcimiz Hanefi ÖZTÜRK ve delegeler kısaca işçi sınıfının sorunlarına değinmişlerdir.

Konuşmacılardan sonra Celâl ALÇINKAYA tenkitlere cevap vermiştir. Daha sonra faaliyet raporu konseye sunulmuştur.

Raporda özetle şunlar denilmektedir:

«Bizim mücadelemiz Türkiye işçi sınıfı mücadelesinden, Türkiye işçi sınıfının mücadelesi de Dünya işçi sınıfının mücadelesinden ayrı düşünülemez. 1974-1975 senesi Dünyada cereyan eden olaylara baktığımızda, can çekişen kapitalizmin uzak doğuda yiğit Vietnam halkına mağlup olduğunu gördük, Kamboçyadan yerli uşaklar ile birlikte kaçışını gördük orta-doğuda emperyalizmin oyunları karşısında arap halkının kurtuluş mücadelesine tanık olduk. Orta-doğudan sonra, Şili'de ve Portekiz'de emperyalizmin halk üzerindeki zülmun ve faşist yüzünü gördük. Bugün ise Afrika asırlardır kendini sömürmüş emperyalistlere karşı kurtuluş savaşı vermektedir. Kapitalist düzen çürümüş ve kokuşmuştur.

Enflasyon, işsizlik, rüşvet, vurgun ve soygun kapitalizmin şifa bulmaz hastalığı olarak kapitalizmin sonunu hazırlamaktadır.

Türkiye'de de aynı kalkınma düzenini benimsemiş dört başlı MC iktidar başta bulunmaktadır.

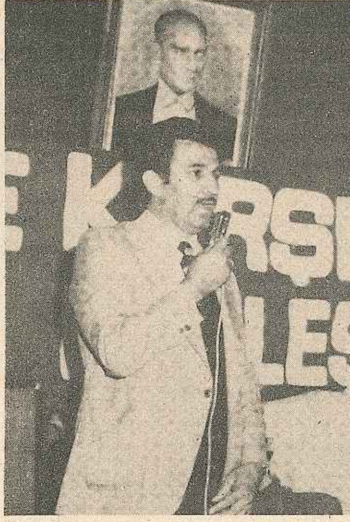
Bugün Türkiye'de işçi sınıfı aldığı ücretin 1/3 üne yakın kısmını vergi olarak ödemektedir.

MC iktidarı yaşadığımız şu günlerde işçi sınıfı üstünde baskılarını arttırmıştır. MC iktidarı mahkeme kararlarını dinlememekte yasaları çiğnemektedir. işçi sınıfının kurtuluşu ancak işçi sınıfının demokratik iktidarının kurulması ile mümkün olacaktır.

Daha sonra seçimlere geçilmiş ve Celâl ALÇINKAYA 14. Bölge temsilciliğine getirilmiştir.

Bölge Onur Kurulu Başkanlığına Selahattin ÇELİKÖZ (ESTAŞ işyeri) Raportör Fuat ÇAKAR (T.D.D.) üyeliğe Mustafa ATAR (BEKO TEKNİK Baş tem.) seçilmişlerdir.

Bölge Denetim Kuruluna: Başkan Hasan ÇELİK (Elektrometal) Raportör Nejat ELİBOL (SUNGURLAR Gn. Mak.) üyeliğe Saffet TORUN (RABAK) seçilmişlerdir.



● Celal ALÇINKAYA Silâhtarağa XIV. Bölge Temsilcisi



SİNGER'de ZAFER

Sendikamız ile Pendik IV. Bölge Temsilciliğimiz sınırları dahilinde bulunan Singer Sanayii A.Ş. arasında, yaklaşık 850 üyemiz adına sürdürülmekte olan toplu sözleşme görüşmeleri, anlaşma ile sonuçlanmıştır.

12/4/1976 günü varılan anlaşmaya göre Toplu İş Sözleşmesi, 1/1/1976 - 31/12/1977 tarihleri arasında yürürlükte olacaktır.

Çalışma süreleri haftada 45 saat olarak kabul edilmiş; ödeme 48 saat üzerinden olacaktır. Ayrıca üyelerimize öğleden evvel ve sonra 10'ar dakikalık ücretli 2 çay molası verilecektir.

İşyerinde asgari saat ücreti 800 kuruş olarak belirlenmiş, üyelerimizn; 1. yıl 1/1/1976' dan geçerli olmak üzere saat ücretlerine 600 kuruş, 2. yıl 1/1/1977'den geçerli olmak üzere saat ücretlerine 600 kuruş ücret zammı yapılmıştır.

Sendika üyelerinden;

— 1 ay - 2 yıl arası kıdemi olanlara yılda 90 günlük,

— 2 yıl (dahil) - 4 yıl arası kıdemi olanlara yılda 105 günlük,

— 4 yıl (dahil) 4 yıldan fazla kıdemi olanlara yılda 120 günlük, ücretleri tutarında ikramiye verilecektir.

Üyelerimizin her türlü fazla mesaileri % 100 zamlı ödenecektir. (Normal, Cumartesi, Pazar, Ulusal Bayram ve Genel Tatil, Dini bayram arifeleri gibi) 20.00 - 07.00 arasındaki çalışma saatleri 125 kuruş zamlı ödenir.

Üyelerimizin yıllık ücretli izinlerinde, Yasanın öngördüğü ücretsiz yol izninin ilk üç günü ücretlidir ve yıllık ücretli izine hak kazanan her üye bu izni kullanacaktır.

Üyelerimize, izne çıkmadan önce 2000.— Tl. izin parası ödenecek ve yine üyelerimiz için işverence 150.000.— Tl. kamp fonu verilecektir.

Ayrıca üyelerimize her dini bayram arefesinden bir gün önce 750.— TL. bayram ikramiyesi verilecektir.

Sosyal yardımlar;

— Evlenmede 1000.— TL.,

— Doğumda 1000.— TL.,

— Ölümde; üyenin ölümü halinde yakınına 5.000.— TL., yakınlarının ölümü halinde üyeye 1250.— TL. olarak belirlenmiş ve ayrıca iş kazası halinde ölen üyemiz için kanuni varisine işvenece 25.000.— TL. ödenecektir.

— Çocuk zammı, her çocuk için ayda 50.— TL. 657 sayılı Kanuna göre çalışan Devlet Memurlarına verilen çocuk zammında artış olursa, çocuk zammı işyerinde de o miktar üzerinden ödenecektir.

— Tahsil Yardımı;

— İlk öğrenimde olan herbir çocuk için yılda 500.— TL.,

— Orta öğrenimde olan herbir çocuk için yılda 750.— TL.,

— Yüksek öğrenimde olan her bir çocuk için yılda 1.000.— TL. olarak belirlenmiş, ayrıca kendisi tahsilde olan üyenin de bu tahsil yardımlarından yararlanması sağlanmıştır.

Üyelerimize; hergün listelerin tanziminde Sendika Temsilcilerinin de bulnacağı tam kalorili üç kaptan müteşekkil bir öğün yemek verilecektir.

Ramazan ayında, yemek yemeyen üyelerimize günde 15.— TL. yemek bedeli ödenir.

Üyelerimize her yılın Temmuz ayının 1. günü 2.000.— TL. yakacak yardımı verilecektir.

Üyelerimizin geçici iş göremezlik ödenekleri, «3 gün ve fazla istirahat alınması halinde, Kurumca ödenmeyen ilk 2 günlük ve eksik ödenen miktarlar kadar» işverence ödenecektir.

Üyelerimizin kıdem tazminatları her yıl için 40 gün üzerinden hesaplanarak ödenecektir.

Kıdem tazminatı kavam, 1. yıl için 15.000.— TL., 2. yıl için 20.000.— TL. olarak belirlenmiştir.

Üyenin hizmet akdinin, İş Yasasının 13. maddesi uyarınca feshedilmesi halinde, iş buluncaya kadar çıplak brüt ücretinin % 50 si tutarında üyeye her ay, 3 ay süre ile işsizlik tazminatı işverence ödenecektir.

Bunların dışında üyelerimize, Sendikal hak ve menaatler ile tutukluluk halinde izin, İş Emniyeti ve İşçi Sağlığı Tüzüğü hükümleri, v.b. haklar sağlanmıştır.



mannesmann-sümerbank işçileri aramızda

İZMİT-VII. Bölge Temsilciliğimiz sınırları içinde kurulu Mannesmann işyerindeki örgütlenme çalışmalarımızla ilgili olarak Bölge Temsilcimiz Fehmi ALTUN şunları söylüyor:

«Demokrasinin ve toplumsal gelişmenin bel kemiği olan işçi sınıfımız, çağımızda hızla bilinçlenerek kapitalizmin ve emperyalizmin yaratmak istediği ekonomik ve politik bunalımları görüyor. Demokratik hak ve özgürlüklerinin yok edilmesine karşı gem vuruyor. Sömürü ve soygun düzenlerini sürüdürmek isteyen çıkar çevrelerine karşı, kendi bilimi doğrultusunda mücadele veren ekonomik örgütlerinde bütünleşiyor. İşçi sınıfımızın bu gelişmesini engellemek için faşizan baskı ve terör yöntemlerine sarılan ve din istismarlığını yapan siyasi iktidarların girişimlerine ve oyunlarına ayni bilinç ve kararlı mücadelesiyle gem vuruyor.

İşçi sınıfımız kapitalizmin yaşamasını, tekelci sermayenin sömürü ve vurgun alanının genişletilmesini kendine Temel İlke sayan Türk-İş'in de bu girişimlerine ve partiler üstü politikasına hayır diyor. Hayır dediği içindirki; Türk-İş in tabanı çatırdıyor. **Demokratik ve ulusal sınıf ve kitle sendikal örgüt olan DİSK'in bayrağı her geçen gün yükseliyor.** DİSK'in kurucusu ve iş kolumuzun en güçlü örgütü olan Türkiye Maden-İş Sendikasının bayrağı da yurdumuzun dört köşesinde hızla yükseliyor, saflarımız sıklaşıyor. Bunun örneğini Kocaeli Bölgesinde Mannesmann işçileri vererek, kendi öz ekonomik örgütü Türkiye MADEN-İŞ Sendikasında bütünleşiyor.

Çünkü yıllarca ezilen, sömürülen ve sarı sendika tarafından işverenin şahmerdanı altında bırakılan Mannesmann işçileri sarı sendikaya gem vurarak, sınıfsal birliğini sağlıyor. Mannesmann işçileri insanlık şerefini zedeleyen, işçilik onurunu düşünmeyen sarı sendikaya ders veriyor. Öyle bir ders veriyorki, bir daha canlanmamak kaydıyle, tabelasıyla başbaşa bırakıyor.

Bunun için başta Mannesmannlı işçilerin başlattığı bu mücadele giderek yaygınlaşıyor çünkü, aynı uğraşı Çelik Halat işçileri de veriyor. Değişen hayat şartları karşısında bu devre Mannesmann ve Çelik Halat işçilerine bölgemizde, giderek tüm ülke çapında çığır açacak bir sözleşme yaparak geçmiş yıllarda ki açıkları kapatacağımıza inanıyoruz.

Bu nedenle gerek sendikamızla bütünleşen, gerekse DİSK bünyesinde bütünleşen işçi kardeşlerimizi coşkuyla kutlar, mutlu yarınlar diliyoruz.»





SAFRAKÖY TEMSİLCİLİK KURULU

Safraköy-İST. 16. Bölge Temsilcilik kurulu 5 Nisan 1976 tarihinde Bölge Temsilcisi Hanefi ÖZTÜRK'ün başkanlığında toplandı.

Bölge temsilcilik kurulunda söz alan temsilciler özellikle kendi bölgelerine bağlı işyerinde çalışan kadın işçilerin çokluğuna ve bunların çok yanlı sorunlarına değinerek, kadın işçiler için özel eğitici konferanslar düzenlenmesi konusunda görüş birliğine varmışlar ve bu doğrultuda karar almışlardır.

Safraköy Bölge Temsilciliğimizce sürekli olarak düzenlenen son konferanslardan biride 2 Nisan 1976 günü yapıldı. «İŞSİZLİK, PAHALILIK ve KAPİTALİST SÖMÜRÜ» konulu konferans Eğitim dairemiz uzmanlarından İrvem KESKİNOĞLU tarafından verilmiş ve üyelerimizce ilgiyle izlenmiştir.



erka-balata işçileriyle toplantı

Topkapı-İST. 1. Bölge Temsilciliğimize bağlı ERKA BALATA işçileriyle bir toplantı yapıldı. Toplantıyla ilgili olarak Bölge Temsilcisi Murat TOKMAK şunları söyledi.

«ERKA BALATA fabrikasında üç aydır toplu sözleşme görüşmeleri sürdürülmektedir. Bu görüşmelerin sonuna geldiği görüşünde olduğumuzdan, tabanın söz ve karar sahibi ilkesinden hareketle adı geçen fabrikada çalışan üyelerimizle bir salon toplantısı yapıldı ve kendilerine görüşmeler hakkın da bilgi verildi ve görüşleri alındı.

ERKA'da çalışan üyelerimiz kısa bir süre önce sendikamıza katılmalarına rağmen süratle bilinçlenip, mücadele yöntemlerini sendikamız politikası doğrultusunda sapladılar. Toplantıda da görüldüğü gibi toplu sözleşme ile ilgili görüşlerini belirtirken, sözleşmede sendikalarına ve temsilcilerine tam yetki vererek sözleşmenin başarıyla bitmesini dilediler.

Bizim bu ve buna benzer toplantılarımız sık sık olur ve olacaktır. Bu tip toplantıların yararlı olduğu kanısındayım. ERKA BALATA işçisi sözleşme mücadelesinin nasıl verileceği bilincindedir. Bu mücadeleyi sonuna kadar sürdürecek, sermayeye karşı emeğini savunacaktır.»

BURSA TEMSİLCİLİK KURULU

Bursa 13. Bölge Temsilcilik Kurulumuz 3 Nisan 1976 Cumartesi günüSendika lokalinde toplandı.

Bölge Temsilcilik Kurulu toplantısını bir konuşma ile açan 13. Bölge Temsilcimiz Selim MAHMUTOĞLU, konuşmasında bir evvelki Bölge Temsilcilik Kurulu toplantısından bugüne kadar geçen süre içersinde gerek ülkemizde gerekse bölgede gelişen olaylara değinmiş, Sendikamız Genel Yönetim Kurulunun en son toplantısında aldığı ve çok kısa süre içersinde hayata geçireceği eylem kararlarını açıklamıştır.

Daha sonra çalışmalarını sürdüren Bölge Temsilcilik Kurulumuz, Kooperatif çalışmalarının hızlandırılmasını, Lokal kurulmamış işyerlerinde lokallerin kurulmasını, Lokal kurulmuş işyerindeki lokallerin ise en kısa zamanda kongrelerinin yapılmasını kararlaştırmış, ayrıca üyelerimizin yıllık izinlerini bir deniz kıyısında geçirebilmeleri için bir kamp yeri kiralanması. Bunun içinde bir komisyon kurulmasını kararlaştırılmış ve kurulmuştur.

Bölge Temsilcilik Kurulumuz POTEMKİN ZIRHLISI ADLI Filmin gösterilmesi ile son bulmuştur.

BURSA MAYSAN'da SÖZLEŞME



Sendikamız ile MAYSAN işvereni arasında üç aya yakındır süren toplu sözleşme müzakerelerinde anlaşma olmayınca konu uyuşmazlıkları çözüm kuruluna gitmişti. Uzlaştırma Kurulu'nun verdiği kararı da benimsemeyen Sendikamız MAYSAN işyerinde grev kararı almıştı. Ancak grev kararı asılmasından sonra MAYSAN işçilerinin kararlı ve sabırlı tutumlarını gören işveren, sendikanın tekliflerini kabul etmek zorunda kalmıştır. Yapılan toplu sözleşmeye göre;

Asgari Ücret	**: Saatte 700 kuruş.**
Ücret Zammı	**: 1. Yıl saatte 500 kuruş 2. Yıl saatte 500 kuruş**
Gece Zammı	**: Saatte 100 kuruş.**
İkramiye	**: Yılda 3 maaş.**
Yakacak	**: Yılda 1.500.— TL.**
İzin Ödeneği	**: Yılda 1.000.— TL.**
Çocuk Zammı	**: Her çocuk için ayda 50.— TL.**
Tahsil Ya'rdımı	**: İlk öğrenim 300.— TL., Orta öğrenim 400.— TL., Yüksek öğrenim 800.— TL.**
Yemek	**: 12.50 kuruş.**
Bayram Ödeneği	**: Şeker Bayramı 500.— TL., Kurban Bayramı 500.— TL.**
Evlenme	**: 1.000.— TL.**
Doğum	**: 700.— TL.**
Ölüm	**: Üyenin kendisi ölürse eşine 5.000.— TL. Üyenin yakınlarının ölümünde üyeye 750.— TL.**

Büro personeli ve teknik elemanların da yararlanacağı biçimde düzenlenen kapsam maddesinin yanında sözleşme süresi içinde kendi isteği ile ayrılacak olan 5 kişinin kıdem tazminatı işveren tarafından ödenecektir. Diğer sendikal ve sosyal hakların da hüküm altına alındığı toplu iş sözleşmesinden 82 üyemiz yararlanacaktır.

Evas'ta Direniş Bitti

Silahtarağa-İST. 14. Bölge ve Pendik-İST. 4. Bölge temsilciliğimize bağlı EVAS ev aletleri işyerlerinde 2 Nisan 1976 günü üyelerimizin başlattıkları direniş, dört gün sürmüş ve işverenle yapılan anlaşma ile sona ermiştir.

Pendik-İST. 4. bölge temsilciliğimiz sınırları içinde kurulu EVAS işyerinde sürdürülen örgütlenme çalışmalarımız nedeniyle işveren bu işyerinden 23 üyemizi işten çıkarınca bu işyerinde çalışan üyelerimiz arkadaşlarının tekrar işe alınması için direnişe geçmişlerdir. Aynı işverene ait Silahtarağa'da kurulu EVAS işyerinde çalışan üyelerimiz de bu direnişi desteklemek için işi bırakmışlar ve onlarda direnişe geç mişlerdir.

Dört gün süren direniş sonucunda işverenle varılan anlaşmaya göre:

1 — İşten çıkarılan tüm üyelerimiz tekrar işe alınacak.

2 — Her iki iş yerinde direniş nedeniyle hiç bir üyemiz hakkında kanuni kovuşturma yapılmayacaktır.

3 — Üyelerimizin direnişte geçen dört günlük kayıp yevmiyeleri ödenecektir.



başyazı

İbrahim GÜZELCE

1 MAYIS

Baştarafı 1. sayfada

Türkiye'de yıllardır yığınsal olarak kutlanamayan 1 Mayıs, 1976 yılında bir anda yüzbinlerin, milyonların elinde, yüreğinde ve kafasında bayraklaşıyor. Alanları dolduran kitleler kendi sınıflarının gücünü, sermayenin güçsüzlüğünü daha iyi kavrıyorlar. 1976'nın 1 Mayısı'nda Türkiye işçi sınıfı, aynı anda, tüm dünya emekçileriyle birlikte haykırıyor. Bu haykırış, emeğin sermayeden kurtuluş mücadelesini dile getiriyor. **Türkiye işçi sınıfı hareketinin uzun geçmişine ve dünya işçi sınıfının kazanımlarına sahip çıkan DİSK, 1 Mayıs 1976'da yeni bir güç ve soluk kazanıyor. Bu soluk, Türkiye işçi sınıfının sendikal birliğini DİSK'te gerçekleştirme soluğudur.**

Her geçen yılla birlikte 1 Mayıs yeni bir anlam ve daha zengin bir içerik kazanıyor. Uluslararası işçi bayramı, ilk olarak 1890'larda kutlanmıştı. O yıldan bugüne dünyamızın çehresi değişti. Daha insancıl oldu. Yeryüzünün üçte biri kapitalizmin sömürüsünden, yoksulluk, baskı ve zulmünden kurtularak, özgürlük kazandı. Bu ülkelerde sermayenin diktatörlüğüne sünger çekildi. 1919'da dünya yüzölçümünün yüzde 72'sini ve dünya nüfusunun yüzde 69'dan fazlasını sömürge ve bağımlı ülkeler oluşturuyordu. Bugün ise, son sömürgelerin yüzölçümü yüzde 4'ten, sömürge nüfusu ise yüzde 1,1'den daha azdır. Son olarak Vietnam, Kamboçya, Laos, Mozambik, Gine, Angola, halkları emperyalist sömürgeciliğe ülkelerinde son vermişlerdir. Ulusal kurtuluştan sonra halklar ekonomik bağımsızlıkları için mücadele vermektedirler. Toplumsal ilerlemeye set çeken engeller birer birer sökülüp atılmakta ve emekçiler ulusal zenginliklerini ellerine geçirmektedirler. İleri derecede gelişmiş kapitalist-emperyalist ülkelerde de örgütlü işçi ve emekçi kitleler sömürü düzeninin buhranına karşı savaşmakla tekelci sermayenin egemenliğini sarsıyorlar.

1976'nın 1 Mayıs'ı sosyalizmden yana değişen böyle bir dünyada kutlanacak. Türkiye işçi sınıfını 1 Mayıs'tan koparmak, emek dünyasından koparmak demektir. Kimsenin gücü yetmez buna.

1 Mayıs grev değildir.

1 Mayıs tüm dünya emekçilerinin uluslararası birlik ve dayanışmalarını gösterdikleri bir gündür.

1 Mayıs, birleştiğinde dünya emekçilerinin yenilmez gücünü burjuvaziye dayattığı ve tüm çalışanlara örnek olduğu bir gündür.

1 Mayıs «Bahar ve Çiçek Bayramı» değildir.

O gün, kırlarda eğlenmeyi, çiçek toplamayı biz burjuvaziye ve sınıf uzlaşmacısı sendikalara, Türk-İş'e bırakıyoruz.

ÖDEVİMİZ

Hanefi ÖZTÜRK
Safraköy 16. Bölge Temsilcisi

Sosyal gelişmeleri geriletmek amacıyla sermaye sınıfı, işçilerin sendikal örgütlenme, grev ve toplu sözleşme haklarının sınırlandırılmasını, sermayenin güdümünde bir sendikacılık türünün yaratılarak yaşatılmasını istemektedir, iktisadi bunalımların, sorumluluğunu işçi ücretlerine yükleyerek işçi ücretlerinin dondurulmasını istemektedir, siyasal iktidarda sermayenin bu istekleri doğrultusunda hareket ederek, yeni oyunlar tezgahlamaktadır, işte SEYDİŞEHİR'DE, TARİŞ'TE, İSKENDERUN'DA komandoların işçiler üzerine saldırılmasındaki temel amaç budur.

Meşhur, mart işkencecilerin den biri adalet partisinin genç lik kolları toplantısında ve hitler vari hücum kıtalarının kurucusu Türkeş'te beyanlarında saldırganları korumakta, bunların taşıdığı silâhlar için baba yadigarı tabirini kullanmak tadır. Gene Erbakan sanayi odalarının toplantısında işçi ücretlerinin dondurulmasını gerçekleştireceğini söylemekte, başbakan ise üniversitelere el koyacağını giderek sıkıyönetime başvuracağını açıkça söylemektedir.

Tüm bu girişimler, kapitalizmin hırçınlaşarak FAŞİZME DÖNÜŞTÜĞÜNÜ GÖSTERMEKTEDİR.

Gerek sermaye sınıfı temsilcilerinin, gerek siyasal iktidarların aynı doğrultudaki girişimleri ve gerekse Türkiye'deki yerli işbirlikçilerin arkasındaki yabancı güçlerin tezgâhlamak istedikleri oyunlar ve 1975'ten devralınan giderek 1976 da daha da derinleşen ekonomik bunalımların yarattığı dar boğazlar, küçük memur işçi sınıfı ve köylüler ve diğer emekçi katmanlar için önümüzdeki günlerin zor, zor olduğu kadar önemli günler olduğunu göstermektedir.

Sermaye sınıfının ve de MC iktidarının yarattığı sosyal ve ekonomik bunalımları aşmak, siyasal iktidarın yaratmak istediği sıkıyönetimli ortamın plânlarını boşa çıkarmak, işçi sınıfının güncellik taşıyan görevlerinden biridir.

Bu bunalımların aşılması mutlaka örgütlü ve disiplinli bir mücadeleyi gerektirmektedir. Öyleyse hepimize ve de işyeri ünite temsilcilerinden sendika temsilcilerine değin asıl ödevlerimiz şunlardır.

● Goşistlerin, yani maocu, troçkist gibi ters akımların etkisinden arınmak.

● Benzeri sapmamalara düşmemek.

● Örgüt disiplinine uymak.

● Organik bağları (yani işçiler arasındaki dayanışmayı sağlamak.

● Örgütlenmeye hız kazandırmak.

İŞÇİ SAĞLIĞI ve İŞ GÜVENLİĞİ

Fevzi ŞOLT
Toplu Sözleşme Dairesi

Konunun doğru özü nedir?

Önce şunu açıklamak gerekir. Konu, işçinin sağlık ve güvenliğidir. Yani işçinin sağlık ve güvenliği, işyerinin sahibi olan işverenin o işyerindeki çalışma koşullarının sorumlusu olarak yükümlülüklerini yerine getirmesi sonucu sağlanacaktır. O halde işçi, yaşamı ve sağlığı için belli öneri ve istekleri olan kişi, işveren de bu önerileri yerine getirmekle yükümlü olması gereken kişidir.

Demek oluyor ki işverenlerin saptırmaya çalıştıkları gibi, işçiler ve işverenler işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunun aynı terazinin iki kefesi değildirler. Ortada sorumlu ve güçlü olan işverenlere karşı, hak isteyen ve korunması gereken işçiler vardır.

Kapitalist üretim ilişkilerinin gereği ve sonucu olarak çalışma koşullarını saptaması işverenlerin elindedir. İşçilerin bu konuda herhangi bir yetkileri omladığı gibi bu koşullar içinde çalışıp çalışmamayı seçme hâkları da yoktur.

Ayrıca konunun işçi yararına çözümü işveren açısından kârlı olmamaktadır. Hatta işverenler kendileri için belli bir kârlılık getirecek olan girişimleri bile devlete yaptırtmak istemekte; böylece bu yöndeki masrafları da ülkenin diğer çalışan kesimlerinin sırtına yüklemeye çalışmaktadırlar.

Bütün bunlardan dolayıdır ki işverenler, işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda «taraflar» sorusunu saptırmakta ve devleti de üçüncü bir taraf olarak göstermeye çalışmaktadırlar.

Konuda Taraflar Kimlerdir?

Bilindiği gibi devlet yetkilerini yasama, yürütme ve yargı organları eliyle kullanır. Bu organların denetim ve yürütümü ise siyasal iktidarların kontrol ve etkinliği altındadır. Bu nedenle siyasal iktidara hakim olan güçler devlete ait olan yetkileri ve kurumları kendi yararlarına işletebilmektedir.

Kapitalist düzenin sürdürüldüğü ülkelerde, ekonomik güç sermayenin, çağımızda ise onun özellikle tekelci kesiminin egemenliği altında bulunduğundan; yürütüm de işverenlerin, sermayenin yararına işlemektedir.

Ülkemizde de kuşkusuz, bu durum tam anlamıyla geçerli bulunmaktadır. Ekonomik iktidar olan tekelci-işbirlikçi sermaye, en geri unsurları ile siyasal iktidara da egemendir. Bu nedenle işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunun denetim ve yürütümü ile görevi bulunan, S.S.K., çalışma müdürlükleri ve iş müfettişliği, belediye gibi kurumlar ekonomiye hâkim olan sermaye yararına işlemekte, işletilmektedir.

Bundan dolayıdır ki, bu kurumlar hiçbir konuda tarafsız olamadıkları gibi üçüncü bir taraf da değillerdir. Yani işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda da bu kurumlar sermaye tarafını oluştururlar.

Aslında sorun, diğer tüm sorunlarımız gibi, işçi sınıfı ve çalışanların siyasal iktidara ağırlıklarını koyması, dolayısı ile yasama, yürütme ve yargı organlarının çalışanlar yararına işletilmesi ile çözüme kavuşturulabilecektir. Yani ileri plânda bir siyasal mücadeleye bağlı olmaktadır.

Öte yandan, sendikalar da konunun ayrı ve bağımsız bir tarafını oluşturmazlar. Çünkü sendika işçiden başka bir olgu değildir. Sendika, işçinin örgütlü gücü yani, taraflardan biri olan işçilerin yasa karşısında kişileşmiş (tüzel) görünümüdür.

Ancak burada sözü edilen kitle sendikacılığı yapan devrimci sendikalar, SINIF SENDİKALARI'dır. Yoksa işverenlerce kurulmuş olan sarı sendikalar, ya da sınıf uzlaşmacılığı yapan düzen sendikaları değildir. Onlar bu tanımlamada kuşkusuz, işveren tarafı içinde yer almaktadırlar.

O halde görülüyor ki, bir tarafta işçilere karşı belli koşulları yerine getirmekle yükümlü olan İŞVERENLER ve onların etkinliğinde bir yürütüm. Öte tarafta uygulamada ezilen ve insanca çalışma koşullarının sağlanması için uğraşan İŞÇİLER ve onların örgütlü gücü olarak DEVRİMCİ SENDİKALAR bulunmaktadır.

DEVAMI GELECEK SAYIDA

MADEN-İŞ GAZETESİ

DİSK'e bağlı Türkiye Maden-İş Sendikası adına,
Sahibi: KEMAL TÜRKLER
Yazı İşleri Müdürü: KUDRET YILDIRIM
Yazışma ve Yönetim Yeri: Merter Sitesi Sendikalar Binası No: 10 Kat: 4 Aksaray - İSTANBUL Tel: 25 01 33
Genel Merkez: Barbaros Bulvarı No: 58 Beşiktaş-İSTANBUL
TEL: 48 50 74 - 48 50 75 - 48 50 76
Fotoğraflar: ŞAKİR BIYIKLI
Film ve Montaj: Modern Röprodüksiyon
Son Baskı Tarihi : 26.4.1976

BU SAYI 100.000 BASILMIŞTIR.

BASKI : ALEMDAR OFSET

DİSK – 1 MAYIS'ta KOLKOLAYIZ – DİSK

DİSK, dünya işçi sınıfının birlik, mücadele, dayanışma günü olan 1 Mayıs'a sahip çıkmış ve çıkmaktadır. DİSK, 1 Mayıs'ı geçmiş bir olay değil, yaşayan bir olgu olarak görmektedir. 1 Mayıs özünde, işçi sınıfının sömürüsüz ve savaşsız bir dünya için burjuvaziye ve emperyalizme karşı mücadelesini ve birliğini dile getirir. Sermaye sınıflarını da asıl korkutan, aynı amaç için, aynı anda yüz milyonlarca işçinin çeşitli ülkelerde birlikte davranmasıdır.

Türkiye burjuvazisi, 1 Mayıs'ı unutturmak ve saptırmak için iki yol denemiştir. Birincisi, baskı ve zulümdür; sıkıyönetimli ve sıkıyönetimsiz terördür. İkincisi, 1 Mayıs'ı yozlaştırarak, Türkiye işçi sınıfını dünya işçi sınıfından koparmanın sinsi yöntemidir. Bu açıdan, 1 Mayıs, 1925 yılında «Bahar ve Çiçek Bayramı» olarak ilan edilmiştir. Ayrıca, burjuvazi düzen sendikalarını, sınıf uzlaşmacılığı yapan sendikaları da bu amaçla kullandı.

Sınıflar arası barışı ve işbirliğini savunan Türk -İş yönetimi, 1 Mayıs gerçeğini ve enternasyonalist özünü unutturmak için 24 Temmuz'u «İşçi Bayramı» olarak ilan etti. Oysa, 24 Temmuz 1963 yılında lokavt, yani işçileri açlığa, sokağa atma bir hak olarak işverenlere tanındı. Lokavt, aynı zamanda, grevlere karşı bir tehdit, bir şantaj niteliğindedir. 24 Temmuz'da yasalaşan grev hakkı kısıtlıydı. Yasa, grevin iki toplu sözleşme dönemi arasında uygulamasını yasaklayarak, işçi sınıfının ekonomik mücadelesini sınırlıyordu. Aynı yasa, genel grev ve dayanışma grevini tanımamıştır. Yetki uyuşmazlığının çözümünde somut bir yöntem önermeyerek, sahteciliğe yol açmış ve birçok küçük ve sarı sendikanın kurulmasını doğurmuştur. Bu boşluğu geçtiğimiz yıllarda referandumla dolduran işçi sınıfımıza referandum yasak edilmiştir.

«Türk-İş, hükümet, işveren ve işçi üçlüsünün en iyi şekilde müşterek çalışabilmelerini mümkün kılacak tedbirleri almıştır.» (Türk-İş Yayınları, No. 23). İşte bu tedbirlerin arasında, işverenlerin ve iktidarların yıllardır kutlanmasını engellemeye çalıştıkları 1 Mayıs'ı saptırmak da vardır.

Bugün artık 24 Temmuz'u «İşçi Bayramı» olarak kutlayan, sadece bir avuç Türk-İş yöneticisi, tekelci sermaye ve iktidarlardır.

Sınıf uzlaşmacı sendikalar, sermaye ve iktidar üçlüsü, 1 Mayıs'ın dünya işçi sınıfının birlik-mücadele-dayanışma günü olduğunu unutturamamıştır. Türkiye işçi sınıfı geçmişteki mücadelesine sahip çıkmaktadır. 13 Şubat 1976 günü DİSK'in 9. kuruluş yıldönümü kutlama şöleninde Genel Başkan Kemal TÜRKLER bu gerçeği şöyle dile getiriyordu: «Sıkıyönetimlere, cinayetlere, zindan ve hapishanelere, işkence ve faşist teröre rağmen ilerleyen işçi hareketi, tarihimiz zengin deneylerle doludur. DİSK, işçi sınıfımızın bu şanlı tarihsel kavgasının bilincinde ve onun içindedir... Biz, sınıfımızın mücadelesini tarihsel bütünlüğü içinde ele alıyor ve bu tarihe sahip çıkıyoruz.» İşte bu geleneğin kopmaz bir parçası da 1 Mayıs birlik-mücadele-dayanışma günüdür. 52 yıl sonra Türkiye işçi sınıfı ilk kez kitlesel bir şekilde 1 Mayıs'ı kutlayacaktır. 1 Mayıs günü, dünya işçi sınıfıyla olan dayanışmamızı dile getireceğiz.

— 1 Mayıs günü, ülkemizde tırmanan faşizm tehlikesine karşı demokrasi ve özgürlük özlemini haykıracağız.

— 1 Mayıs günü, tüm dünyadan yüz milyonlarca işçi ve emkçiyle birlikte sevaşsız ve sömürüsüz bir dünya için yürüyeceğiz.

— 1 Mayıs 1976 Türkiye işçi sınıfının sendikal birlik mücadelesinde önemli bir adım olacaktır.

Bu tarihsel günde, geçmiş yıllarda işçi sınıfının devrimci bayrağını ve 1 Mayıs'ı yere düşürmeyen, bilinen tüm işçi önderlerini ve yandaşlarını, geçtiğimiz günlerde toprağa verdiğimiz işçi sınıfımızın yiğit evladı, büyük insan, DİSK Genel Sekreteri İbrahim GÜZELCE'yi tüm varlığımızla anıyoruz.

1 MAYIS

Erna İşyerinden
Cevdet ZEYDANLI

Selâm Arkadaşlar

Fabrikalarda alın teri döküp işgücünü satan emekçi arkadaşlar bugün 1 Mayıs. Bugün bizim günümüz.

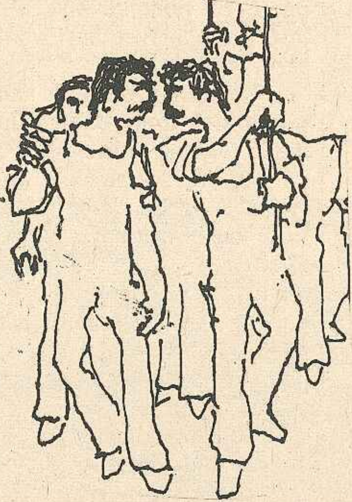
1 Mayıs bizler için herhangi bir istirahat ve eğlenti günü değildir, çünkü işçi sınıfının tarihine kanla yazılan bir gündür.

1 Mayıs milyonlarca çalışan, ezilen, sömürülen tüm işçilerin sermaye sınıfına haykırdığı, insan gibi yaşamak isteğini büyük bir dayanışma ile topluca anlattığı gündür.

Bunun içindir ki 1 Mayıs amacından saptırılmış hatta ismi bile değiştirilip (Bahar Bayramı) denilmiştir.

Önceleri ülkemizde işçiler 1 Mayıs'ta kırlara gidip eğlenmişler, başka başka fabrikalardan gelen işçiler birbirleriyle konuşup dertleşmişlerdir.

Bizlerin de elbet eğlenmeye ihtiyacımız vardır ve bu herkesden çok bizlerin hakkıdır.



1 Mayıs bütün dünyada işçilerin işlerini bırakarak, aralarındaki dayanışma, amaç, birlik ve beraberlik bağlarının sıkı olduğunu hissettikleri gündür, işçi sınıfı için çok önemli olan 1 Mayıs o zaman işçilerin en önemli isteklerinden biri olan 8 saatlik işgücünü kanları ve canları pahasına olsa bile sermaye sınıfına kabul ettirdikleri gündür. Bizim ülkemizde 1 Mayıs kapitalist soyguncuların çıkarlarına ters düştüğü için Amerika işbirliğiyle kurulan, sarı sendikacılığın başını çeken Türk-İş grev ve lokavt yasasının kanunlaştığı 24 Temmuz gününü işçi bayramı sayarak işçi sınıfının tarihine kanla yazılan 1 Mayıs gününü inkar etmiştir.

Güneşli 1 Mayıs'lar dileğiyle.

«1 Mayıs, 1 Mayıs
ilk dileğimiz.
Yaşatacak seni tunç bileğimiz!
Kara kış günleri yansın, kül olsun!
Kırmızı çiçekli bahar uyansın
Birleşin,
Gelin!
Yerden yükselin!
Birliksiz işçi, işçi değildir.»



1 MAYIS

Mehmet YAŞAR ALIR
16. Bölge Temsilciliğinden

Bu günün sabahı bir başka aydınlık, Uyan emekçi uyan, Bir başka doğmuş güneş bugün, Küçük pencerenin perdesine bak açıkmı kapalımı belli değil ama sen iyice aç açki güneşin ışınları dolsun odana. O tek gözlü odana.

Bu gün bir başka doğmuş güneş, Bir başka aydınlık bu gün. Çok önceden koymuşsun kafana cumartesi günü 1 Mayıs ve 1 Mayıs'ın ne olduğunu 1 Mayıs benim ve sınıfımın çok önemli bir günü Bayramımız diye koymuşsun kafana onun için erkenden uyandın bu gün.

Toplanacak bütün arkadaşların Bayramlaşacaksınız, Birliğin ve beraberliğin daha güçlü daha canlı belirtisini göreceksin, Haykıracağız hep bir ağızdan (İŞÇİYİZ GÜÇLÜYÜZ) diye, diken diken olacak tüylerin. O zaman daha iyi anlayacaksın ve arkadaşlarına şöyle anlatacaksın.

Sınıfımızın şu anda içinde bulunduğu sürede, İşçinin, Köylünün, Emekçinin, Ezilen tüm kitlelerin uyanışının, Daha hızlı daha çabuk daha yaygın daha geniş olmasını zorunlu kılmalıyız. Ve bizlerde proleterya saflarını sıklaştırmalı ve bu safları çok daha emin çok daha kararlı mücadelelere hazırlamak için bütün kuvvetimizle bütün gücümüzle çalışmalıyız. Çalışmalıyız ki tüm halkların özgürlüğü için sermayenin boyunduruğu altında bütün ezilenlerin kurtuluşu için verdiğimiz mücadelede gücümüzü arttırmalı ve başarılı olmalıyız.

İşçi Bayramının kutlanışı mücadelemizde yüzlerce binlerce yeni yandaşlar, yeni savaşçılar kazandıracaktır bizlere.

Bayramınız kutlu olsun dostlarım, arkadaşlarım) diye anlatacaksın her arkadaşına, Her yandaşına. Bir başka doğmuş güneş bugün. Bu günün sabahı bir başka aydınlık.

1MAYIS'ta Kadın Erkek Tüm Emekçiler Omuzomuza

Tülin EROĞLU
Türk Philips San. A.Ş.
İşçisi

Bayramımız var bizim. İşçi sınıfının büyük mücadeleler sonunda canları pahasına elde ettikleri bir bayram. 8 saatlik iş günü için dökülen kanlarla işçi sınıfı tarihine yazılmış büyük bir gün.

Yıllardır aldatıldık, avutulduk. Bahar bayramıdır dendi, çiçek bayramıdır dendi, dendi oğlu dendi ama, bir türlü işçi bayramıdır denemedi, korkuldu bu büyük gün için. Cumhuriyetten önce ameleler bayramızı bilinçli bir şekilde kutlayıp, günün önemini belirten yürüyüşler, mitingler yapıyor, bildiriler dağıtıyorlardı. İşçi sınıfının yasal hakları için verdikleri ve verecekleri savaşa hazır olduklarını o gün bir kere daha vurguluyorlardı. Ama burjuvazi buna da bir kılıf uydurdu tabii. İşçi sınıfının gün be gün bilinçlenip, meselesine sahip çıkmasından korktu, hala da korkuyor. Bahar ve Çiçek bayramı diyiverdiler. Gazeteleriyle, radyolarıyla, kulaktan kulağa hep bunu fısıldadılar. Ama bunun yanı sıra da her yıl 25 Nisan'da tüm ilerici ve yurtseverleri içeriye tıkıp, 5 Mayıs'a kadar salıvermemeyi de ihmal etmediler.

Ama kimseyi uyutamadılar, kandıramadılar. İşçi sınıfı kadınıyla erkeğiyle her gün meselesine biraz daha sahip çıktı. Kurtuluşunun örgütlü ve dayanışmalı bir mücadelede olduğunun bilincine hergün biraz daha vardı. Düşündü ki, her ülkenin kendine has dini ve ulusal bayramları var. Ama tüm dünya işçilerin tek bir bayramı var. Herkesin aynı gün kutladığı, coşkuyla, bilinçle katıldığı bir tek gün var, o da 1 Mayıs.

Ülkemizde yıllardır ilk kez, işçi sınıfımızın tek devrimci sendikal örgütü olan DİSK 1 Mayıs'ı gerçek anlamıyla kutlamaya hazırlandı. Üzerine düşen bütün tarihi görevleri yerine getirdiği gibi bu görevini de tam anlamıyla yapacak.

Biz kadın emekçilerin önemli görevlerinden biri daha ortaya çıkıyor: gerçek bayramımız ev savaşımımızı bilmek, ona sahip çıkmak, benimsemek, benimsetmek. Kadınlar katılmaksızın gerçek kitle hareketi olamaz. Öyleyse kadınlar katılmaksızın bayramımız ve savaşımımız da gerçek anlamıyla kutlanmış olamaz. Katılalım, yürüyelim, öz marşlarımızı söyleyelim, sesimizi faşistlere, burjuvaya duyuralım. Ellerimizin nasırlı yumruğunu tepelerinde hissettirelim.

Kendimiz katılalım dedik, bu yeterli değil. Biz tüm işçi ve emekçi kadınlar katıldığımız gibi, işçi ve emekçilerin karıları da, çalışsın çalışmasın, emekten yana, sömürüsüz ve savaşsız bir dünyadan yana tüm kadınlar da katılmalılar. Bunun önemini, gerekliliğini elimizden geldiğince, dilimizin döndüğünce söyliyelim. Erkek arkadaşlarımızı karılarını da bu bayrama getirmeye çağıralım.

Sömürünün ortadan kalktığı ülkelerde, işçiler 1 Mayıs'ı haklarına sahip olmanın, toplumdaki gerçek yerlerini almanın bilinciyle, coşkuyla, işçi sınıfı dayanışmasının verdiği güvenle, mutlu ve özgür bir şekilde kutluyorlar.

Biz kadınlar ülkemizde de bu günün gerçek anlamıyla bir bayram olması için mücadele edelim. Eşit işe eşit ücret, her işyerinde kreş, sosyal konutlar, işsizlik ve pahalılığa son ve bunlar gibi pekçok hakkımız için vermekte olduğumuz savaşıma bu büyük günde bir kere daha bilinçli olarak sahip çıkalım ve duyuralım. Tüm demokratik haklarımız için 1 Mayıs'ta kadın erkek gene omuz omuza verelim.

Büyük bir gücüz biz. Güçlüyüz. Gücümüzü üretkenliğimizden, toplumsal hayata doğrudan katılmamızdan alıyoruz. Yaratan biziz ve bu bizim bayramımız. Uluslararası işçi sınıfının dayanışmasına bir kere daha hep birlikte katılalım.

Kadın erkek tüm işçiler ve emekçiler 1 Mayıs'ta hep beraber barış, eşitlik ve toplumsal ilerleme için yürüyelim.